تازه‌ترین یافته‌های مؤسسه پیو از افزایش نارضایتی آمریکایی‌ها از جنگ علیه ایران و فرسایش حمایت جمهوری‌خواهان حکایت دارد

جنگی که آمریکایی‌ها آن را نمی‌خواهند

جنگ علیه ایران برای دولت دونالد ترامپ به مسئله‌ای تبدیل شده که دیگر نمی‌توان آن را صرفاً در چارچوب سیاست خارجی ایالات متحده بررسی کرد. این جنگ اکنون به یکی از مسائل داخلی آمریکا تبدیل شده و از معیشت خانوارهای آمریکایی تا مناسبات سیاسی درون حزب جمهوری‌خواه را تحت تأثیر قرار داده است. تازه‌ترین گزارش مرکز تحقیقات پیو نشان می‌دهد گذشت زمان نه‌تنها به افزایش مقبولیت جنگ علیه ایران در جامعه آمریکا منجر نشده، بلکه بر شمار ناراضیان از نحوه مدیریت جنگ افزوده و حتی بخشی از بدنه سیاسی حامی رئیس جمهور آمریکا را نیز نسبت به تصمیم اولیه او برای ورود به این منازعه بدبین کرده است. در کنار این نارضایتی، تصور آمریکایی‌ها از چشم‌انداز زمانی جنگ نیز به طرز محسوسی تغییر کرده است. اکثریت قاطع آنان دیگر انتظار ندارند منازعه در آینده‌ای نزدیک پایان یابد و نزدیک به نیمی از جامعه آمریکا معتقدند جنگ ممکن است بیش از یک سال دیگر نیز ادامه داشته باشد.

مرکز تحقیقات پیو در گزارشی به قلم هانا هارتیگ، نتایج نظرسنجی خود از ۵ هزار و ۶۲ شهروند بزرگسال آمریکایی را منتشر کرده است. این نظرسنجی که در فاصله ۲۸ سپتامبر تا ۴ اکتبر ۲۰۲۶ انجام شده، علاوه بر سنجش میزان رضایت آمریکایی‌ها از نحوه مدیریت جنگ، نگرانی‌های آنان درباره تبعات اقتصادی، نظامی و امنیتی آن را نیز مورد بررسی قرار داده است. اهمیت این گزارش، بیش از آنکه در اعداد و درصدهای مربوط به یک مقطع زمانی خلاصه شود، در امکان مقایسه نگرش آمریکایی‌ها در ماه‌های ابتدایی جنگ با نگرش آنان پس از گذشت چندین ماه از آغاز منازعه است. این مقایسه نشان می‌دهد دولت آمریکا در جلب رضایت افکار عمومی و ایجاد چشم‌اندازی امیدوارکننده از پایان جنگ توفیق چندانی نداشته است.

جنگی که با گذشت زمان نامحبوب‌تر شد

براساس یافته‌های پیو، ۶۵ درصد آمریکایی‌ها از نحوه مدیریت اقدامات نظامی علیه ایران توسط دونالد ترامپ ناراضی هستند و تنها ۳۳ درصد از عملکرد رئیس جمهور آمریکا در این زمینه رضایت دارند. به بیان دیگر، به ازای هر شهروند آمریکایی که عملکرد ترامپ در جنگ علیه ایران را تأیید می‌کند، تقریباً دو شهروند آمریکایی از عملکرد او ناراضی‌اند.

این نارضایتی در ماه مارس، اندکی پس از آغاز جنگ، ۶۱ درصد آمریکایی‌ها از نحوه مدیریت جنگ توسط ترامپ ناراضی بودند و ۳۷ درصد عملکرد او را تأیید می‌کردند. مقایسه این دو مقطع نشان می‌دهد در طول ماه‌های گذشته، سهم مخالفان عملکرد ترامپ چهار واحد درصد افزایش یافته و به همین میزان از سهم موافقان کاسته شده است.

این روند از آن جهت اهمیت دارد که جنگ علیه ایران از ابتدا نیز از پشتوانه گسترده اجتماعی در ایالات متحده برخوردار نبود. در برخی جنگ‌ها، آغاز عملیات نظامی و شکل‌گیری فضای امنیتی در داخل کشور می‌تواند دست‌کم برای مدتی به افزایش حمایت عمومی از دولت مستقر منجر شود. در ادبیات علوم سیاسی، این پدیده با عنوان «گردآمدن حول پرچم» شناخته می‌شود؛ وضعیتی که در آن احساس مواجهه با یک تهدید خارجی، اختلافات داخلی را موقتاً تحت‌الشعاع قرار می‌دهد و بر میزان حمایت از حاکمیت می‌افزاید. با این حال، یافته‌های پیو نشان می‌دهد ترامپ حتی در ماه‌های ابتدایی جنگ نیز نتوانسته بود حمایت اکثریت جامعه آمریکا را به دست آورد و با گذشت زمان، وضعیت او در افکار عمومی دشوارتر شده است.

البته باید میان نارضایتی از نحوه مدیریت جنگ و مخالفت با اصل آغاز آن تمایز قائل شد. ممکن است بخشی از آمریکایی‌ها با تصمیم اولیه برای اقدام نظامی علیه ایران موافق بوده، اما از نتایج و نحوه پیشبرد آن ناراضی باشند. مرکز تحقیقات پیو این دو مسئله را به‌صورت جداگانه مورد بررسی قرار داده است. یافته‌های مربوط به تصمیم اولیه برای استفاده از نیروی نظامی نیز نشان می‌دهد تنها ۳۴ درصد آمریکایی‌ها همچنان این تصمیم را درست ارزیابی می‌کنند؛ رقمی که در ماه مارس ۳۸ درصد بود.

بنابراین، دولت ترامپ هم در توجیه اصل ورود به جنگ و هم در جلب رضایت عمومی از چگونگی اداره آن با مشکل مواجه است. این دو مؤلفه در کنار یکدیگر نشان می‌دهند نارضایتی موجود صرفاً به شیوه اجرای یک تصمیم محدود نیست، بلکه مشروعیت خود آن تصمیم نیز در افکار عمومی آمریکا با پرسش‌های جدی مواجه شده است.

ریزش حمایت در ارد وگاه جمهوری‌خواهان

شاید مهم‌ترین بخش گزارش پیو، نه افزایش نارضایتی در میان عموم آمریکایی‌ها، بلکه منشأ این افزایش باشد. به تصریح پژوهشگران این مؤسسه، کاهش میزان رضایت از نحوه مدیریت جنگ توسط ترامپ به‌طور کامل ناشی از کاهش حمایت در میان جمهوری‌خواهان و افراد مستقل متمایل به این حزب بوده است. در مقابل، نگرش دموکرات‌ها که از ابتدای جنگ عمدتاً منفی بود، تغییر محسوسی نکرده است.

در ماه مارس، ۶۹ درصد جمهوری‌خواهان از عملکرد ترامپ در جنگ علیه ایران رضایت داشتند. این رقم اکنون به ۶۳ درصد رسیده است. روند مشابهی نیز در ارزیابی آنان از اصل تصمیم برای اقدام نظامی علیه ایران مشاهده می‌شود. در ماه‌های ابتدایی جنگ، ۷۱ درصد جمهوری‌خواهان تصمیم به استفاده از نیروی نظامی علیه ایران را درست می‌دانستند، اما اکنون ۶۵ درصد آنان چنین نظری دارند. در میان دموکرات‌ها نیز تنها حدود یک دهم افراد، تصمیم اولیه برای اقدام نظامی علیه ایران را درست ارزیابی می‌کنند؛ نسبتی که در مقایسه با ماه مارس تقریباً بدون تغییر باقی مانده است.

کاهش شش واحد درصدی حمایت جمهوری‌خواهان در ساختار سیاسی به‌شدت دوقطبی ایالات متحده، تحول قابل توجهی است. مخالفت دموکرات‌ها با سیاست‌های ترامپ تا حد زیادی قابل پیش‌بینی است، اما کاهش حمایت جمهوری‌خواهان از یکی از مهم‌ترین تصمیمات دولت، معنای سیاسی متفاوتی دارد. در شرایطی که بخش قابل توجهی از رفتار سیاسی آمریکایی‌ها تحت تأثیر تعلقات حزبی قرار دارد، فاصله گرفتن بخشی از بدنه جمهوری‌خواه از عملکرد رئیس جمهور جمهوری‌خواه می‌تواند نشانه افزایش وزن ملاحظات عینی و عملی در برابر وفاداری سیاسی باشد.

البته همچنان اکثریت جمهوری‌خواهان از عملکرد ترامپ و اصل تصمیم او برای ورود به جنگ حمایت می‌کنند و نمی‌توان از فروپاشی حمایت حزبی رئیس جمهور سخن گفت. آنچه اهمیت دارد، جهت حرکت افکار عمومی است. در شرایطی که مخالفت دموکرات‌ها از ابتدا در سطح بالایی قرار داشت، تغییر نگرش در اردوگاه جمهوری‌خواهان می‌تواند دامنه نارضایتی از جنگ را از مرزهای رقابت‌های متعارف حزبی فراتر ببرد.

این مسئله برای سیاستمداران جمهوری‌خواه نیز اهمیت دارد. آنان باید میان حمایت از سیاست خارجی رئیس جمهور هم‌حزبی خود و پاسخگویی به نگرانی‌های رأی‌دهندگانی که بخشی از هزینه‌های جنگ را متحمل می‌شوند، توازن برقرار کنند. هرچه نارضایتی از جنگ در میان جمهوری‌خواهان افزایش یابد، دفاع بی‌قید و شرط از سیاست‌های دولت نیز برای نمایندگان و دیگر چهره‌های سیاسی این حزب دشوارتر خواهد شد.

پایان رؤیای جنگ کوتاه‌مدت

یکی دیگر از یافته‌های مهم گزارش پیو، تغییر چشمگیر تصور آمریکایی‌ها از مدت زمان جنگ علیه ایران است. در ماه مارس، ۴۳ درصد آمریکایی‌ها تصور می‌کردند عملیات نظامی علیه ایران حداکثر ظرف شش ماه به پایان خواهد رسید. اکنون، تنها حدود یک پنجم جامعه آمریکا انتظار دارد جنگ در شش ماه آینده خاتمه یابد.

براساس نظرسنجی جدید، ۴۷ درصد آمریکایی‌ها معتقدند جنگ بیش از یک سال دیگر ادامه خواهد داشت و ۳۰ درصد نیز پیش‌بینی می‌کنند پایان یافتن آن بین شش ماه تا یک سال دیگر زمان ببرد. مجموع این دو گروه نشان می‌دهد ۷۷ درصد آمریکایی‌ها انتظار دارند کشورشان دست‌کم برای شش ماه دیگر با تبعات این منازعه مواجه باشد.

تغییر این انتظار عمومی از چند جهت قابل تأمل است. نخست آنکه طولانی شدن جنگ، محاسبات مربوط به هزینه آن را تغییر می‌دهد. جامعه‌ای که تصور می‌کند با یک عملیات نظامی محدود و کوتاه‌مدت مواجه است، ممکن است برخی هزینه‌های اقتصادی و امنیتی را موقتاً تحمل کند؛ اما هنگامی که همین جامعه به این نتیجه می‌رسد که جنگ به مسئله‌ای بلندمدت تبدیل شده، تحمل هزینه‌های آن نیز دشوارتر خواهد شد.

نکته دوم، تأثیر طولانی شدن منازعه بر اعتبار دولت در ترسیم آینده است. یکی از مؤلفه‌های اعتماد عمومی به دولت‌ها در زمان جنگ، توانایی آنان در ارائه تصویری روشن از اهداف، مسیر دستیابی به آن اهداف و چگونگی پایان دادن به منازعه است. افزایش شمار آمریکایی‌هایی که انتظار دارند جنگ بیش از یک سال دیگر ادامه داشته باشد، نشان می‌دهد دست‌کم در سطح افکار عمومی، چشم‌انداز خاتمه سریع منازعه کم‌رنگ شده است.

از منظر ایران نیز این تغییر نگرش واجد اهمیت است. توان یک کشور برای جلوگیری از تحقق سریع اهداف طرف مقابل، می‌تواند هزینه‌های سیاسی، اقتصادی و اجتماعی جنگ را برای آن طرف افزایش دهد. قدرت نظامی تنها با میزان تجهیزات و گستره توان عملیاتی سنجیده نمی‌شود؛ قابلیت تبدیل این توانایی‌ها به نتایج سیاسی پایدار نیز از اهمیت اساسی برخوردار است. یافته‌های پیو به‌تنهایی نتیجه نظامی جنگ را تعیین نمی‌کنند، اما نشان می‌دهند تداوم منازعه به عاملی برای افزایش فشار داخلی بر دولت آمریکا تبدیل شده است.

وقتی جنگ به پمپ‌بنزین‌های آمریکا می‌رسد

در میان نگرانی‌های مختلف شهروندان آمریکایی درباره جنگ علیه ایران، افزایش قیمت بنزین و سوخت در صدر قرار دارد. براساس گزارش پیو، ۷۳ درصد آمریکایی‌ها اعلام کرده‌اند که نسبت به افزایش قیمت بنزین و سوخت در نتیجه جنگ علیه ایران، بسیار یا به‌شدت نگران هستند. این نگرانی حتی از دغدغه مربوط به کشته یا مجروح شدن نظامیان آمریکایی نیز اندکی فراگیرتر است.

قرارگرفتن بهای سوخت در صدر نگرانی‌های جامعه آمریکا، بیانگر اهمیت پیوند میان امنیت انرژی و سیاست خارجی این کشور است. اگرچه ایالات متحده خود یکی از تولیدکنندگان بزرگ نفت و گاز در جهان محسوب می‌شود، اما بازار انرژی آمریکا از تحولات بازار جهانی مستقل نیست. اختلال در عرضه جهانی نفت، افزایش ریسک حمل‌ونقل دریایی، نااطمینانی نسبت به آینده تأمین انرژی و افزایش هزینه‌های بیمه می‌توانند برقیمت فرآورده‌های نفتی در آمریکا نیز اثر بگذارند.

از سوی دیگر، افزایش قیمت سوخت صرفاً به معنای پرداخت مبلغ بیشتری هنگام مراجعه به پمپ‌بنزین نیست. انرژی یکی از نهاده‌های اصلی فعالیت اقتصادی است و تغییر قیمت آن می‌تواند هزینه حمل‌ونقل کالا، خدمات لجستیکی، سفر، تولید و توزیع محصولات را تحت تأثیر قرار دهد. به همین دلیل، نگرانی از افزایش بهای سوخت در واقع می‌تواند بازتاب نگرانی گسترده‌تری درباره افزایش هزینه‌های زندگی باشد.

یکی از ابعاد مهم موقعیت ژئوپلیتیکی ایران نیز در همین نقطه آشکار می‌شود. قرار گرفتن ایران در مجاورت یکی از مهم‌ترین مسیرهای انتقال انرژی جهان موجب شده است تحولات امنیتی پیرامون این کشور از محدوده جغرافیایی خاورمیانه فراتر رود و بر محاسبات اقتصادی کشورهای دیگر نیز اثر بگذارد. برای دولت آمریکا، ورود به منازعه با ایران مستلزم محاسبه هزینه‌هایی است که لزوماً در بودجه رسمی وزارت دفاع منعکس نمی‌شوند، اما ممکن است در زندگی روزمره شهروندان آمریکایی نمود پیدا کنند.

یافته‌های پیو همچنین نشان می‌دهد نگرانی از قیمت سوخت، محدود به مخالفان سیاسی ترامپ نیست. ۸۵ درصد دموکرات‌ها و ۶۱ درصد جمهوری‌خواهان نسبت به افزایش قیمت سوخت بسیار یا به‌شدت نگران هستند. در ماه مارس، این ارقام به‌ترتیب ۷۹ و ۵۹ درصد بود. اگرچه نگرانی دموکرات‌ها افزایش بیشتری یافته، اما اکثریت جمهوری‌خواهان نیز همچنان نسبت به تبعات جنگ بر بازار سوخت نگرانی جدی دارند.

این اشتراک‌نظر حزبی از آن جهت مهم است که مسائل معیشتی برخلاف بسیاری از مناقشات سیاست خارجی، ظرفیت بیشتری برای عبور از مرزبندی‌های سیاسی دارند. ممکن است دو شهروند آمریکایی با گرایش‌های حزبی متفاوت درباره ضرورت جنگ اختلاف نظر داشته باشند، اما هر دو از افزایش هزینه‌های زندگی متضرر شوند.

نگرانی از هزینه انسانی جنگ

دومین نگرانی بزرگ آمریکایی‌ها درباره جنگ علیه ایران، احتمال کشته یا مجروح شدن نظامیان این کشور است. ۷۱ درصد شرکت‌کنندگان در نظرسنجی پیو اعلام کرده‌اند نسبت به این مسئله بسیار یا به‌شدت نگران هستند. اگرچه میزان نگرانی در میان دموکرات‌ها بیشتر است، اکثریت جمهوری‌خواهان نیز در این دغدغه با آنان اشتراک دارند.

حساسیت جامعه آمریکا نسبت به هزینه‌های انسانی جنگ را باید در پرتو تجربه چند دهه مداخله نظامی این کشور در خارج از مرزهایش مورد بررسی قرار داد. جنگ‌های عراق و افغانستان، علاوه بر هزینه‌های مالی گسترده، آثار اجتماعی بلندمدتی بر خانواده‌های نظامیان آمریکایی و نگرش عمومی نسبت به مداخلات خارجی بر جای گذاشتند. به همین دلیل، احتمال ورود آمریکا به منازعه‌ای طولانی‌مدت که هزینه‌های انسانی نامشخصی به همراه داشته باشد، برای بخش بزرگی از جامعه این کشور نگران‌کننده است.

در همین ارتباط ۵۸ درصد آمریکایی‌ها نسبت به احتمال اعزام نیروهای زمینی به ایران بسیار یا به‌شدت نگران هستند. این نگرانی در میان دموکرات‌ها به ۷۲ درصد می‌رسد، در حالی که ۴۳ درصد جمهوری‌خواهان نیز نگرانی مشابهی دارند.

فاصله ۲۹ واحد درصدی میان دو حزب در این زمینه نشان می‌دهد نگرش آنان نسبت به احتمال گسترش دامنه جنگ همچنان تفاوت قابل توجهی دارد. با این حال، نگرانی اکثریت جامعه آمریکا از ورود نیروهای زمینی به ایران، یکی از محدودیت‌های سیاسی دولت در تصمیم‌گیری درباره گسترش جنگ است.

نکته قابل توجه دیگر آن است که براساس گزارش پیو، نگرانی از اعزام نیروهای زمینی در هر دو اردوگاه سیاسی نسبت به ماه مارس کاهش یافته است. این کاهش لزوماً به معنای افزایش پذیرش عملیات زمینی نیست؛ چراکه نظرسنجی میزان نگرانی افراد را سنجیده و نه میزان موافقت آنان با چنین اقدامی. ممکن است بخشی از جامعه آمریکا اکنون احتمال وقوع چنین سناریویی را کمتر از ماه‌های ابتدایی جنگ بداند.

ظهور نگرانی درباره ذخایر تسلیحاتی آمریکا

یکی از ابعاد کمتر مورد توجه گزارش پیو، نگرانی آمریکایی‌ها درباره احتمال کمبود تسلیحات در ارتش این کشور است. براساس نظرسنجی جدید، ۳۸ درصد شهروندان آمریکایی نسبت به احتمال بروز کمبود تسلیحات نظامی در نتیجه جنگ علیه ایران بسیار یا به‌شدت نگران هستند.

اگرچه این نگرانی در مقایسه با دغدغه‌های مربوط به بهای سوخت و تلفات نظامیان از فراگیری کمتری برخوردار است، تغییر آن در میان دموکرات‌ها اهمیت دارد. در ماه مارس، ۳۴ درصد دموکرات‌ها نسبت به احتمال کمبود تسلیحات ارتش آمریکا نگرانی جدی داشتند، اما اکنون این رقم به ۴۵ درصد رسیده است. در میان جمهوری‌خواهان، میزان نگرانی در این زمینه کمتر بوده و نسبت به ماه‌های ابتدایی جنگ تغییر محسوسی نداشته است.

اهمیت مسئله ذخایر تسلیحاتی در آن است که هزینه یک جنگ تنها به بهای تسلیحات مصرف‌شده محدود نمی‌شود. جایگزینی تجهیزات و مهمات مستلزم ظرفیت صنعتی، منابع مالی، نیروی انسانی متخصص و زمان است. حتی برخورداری از بودجه‌های نظامی عظیم نیز لزوماً به معنای امکان جایگزینی فوری تمامی تجهیزات مصرف‌شده در یک منازعه طولانی نیست.

آمریکا به‌عنوان کشوری که تعهدات امنیتی و نظامی گسترده‌ای در نقاط مختلف جهان دارد، باید میان نیازهای یک منازعه جاری و ضرورت حفظ آمادگی برای مواجهه با بحران‌های احتمالی دیگر توازن برقرار کند. از این رو، طولانی شدن جنگ در یک منطقه می‌تواند پرسش‌هایی درباره نحوه تخصیص منابع نظامی در سایر مناطق ایجاد کند.

البته گزارش پیو حاوی داده‌ای درباره میزان واقعی ذخایر تسلیحاتی آمریکا نیست و نمی‌توان صرفاً بر مبنای نگرانی شهروندان، درباره وضعیت عملیاتی ارتش این کشور نتیجه‌گیری کرد. آنچه گزارش آشکار می‌کند، ورود مسئله پایداری ظرفیت نظامی آمریکا به مجموعه نگرانی‌های بخشی از افکار عمومی این کشور است. گزارش پیو همچنین نشان می‌دهد ۴۹ درصد آمریکایی‌ها نسبت به احتمال وقوع حملات تروریستی در داخل ایالات متحده در ارتباط با جنگ علیه ایران بسیار یا به‌شدت نگران هستند. میزان این نگرانی در میان جمهوری‌خواهان و دموکرات‌ها نسبت به ماه مارس کاهش یافته است.

این یافته هنگامی اهمیت بیشتری پیدا می‌کند که در کنار افزایش نگرانی آمریکایی‌ها از قیمت سوخت قرار گیرد. درحالی که دغدغه‌های اقتصادی جامعه آمریکا نسبت به ماه‌های ابتدایی جنگ افزایش یافته، نگرانی از برخی سناریوهای امنیتی کاهش پیدا کرده است. به نظر می‌رسد با گذشت زمان، آثار اقتصادی ملموس و هزینه‌های احتمالی استمرار جنگ، جایگاه برجسته‌تری در منظومه نگرانی‌های شهروندان آمریکایی یافته‌اند.

مرکز تحقیقات پیو البته تصریح کرده است که این نظرسنجی پیش از اظهارات ترامپ درباره احتمال هدف قرار گرفتن شهرهای آمریکا از سوی ایران انجام شده است. بنابراین، نمی‌توان براساس این داده‌ها درباره تأثیر احتمالی اظهارات بعدی رئیس جمهور آمریکا بر نگرش امنیتی شهروندان این کشور قضاوت کرد.

مجموع یافته‌های گزارش پیو البته وضعیتی حکایت دارد که در آن دولت آمریکا با چند مسئله هم‌زمان روبه‌رو است: اکثریت شهروندان از نحوه مدیریت جنگ ناراضی‌اند، تنها حدود یک سوم جامعه تصمیم اولیه برای ورود به منازعه را درست می‌داند، حمایت در میان جمهوری‌خواهان کاهش یافته و بیش از سه چهارم آمریکایی‌ها انتظار دارند جنگ دست‌کم شش ماه دیگر ادامه داشته باشد.

هیچ‌یک از این عوامل به‌تنهایی به معنای پایان قریب‌الوقوع جنگ نیست. دولت آمریکا همچنان از اختیارات، منابع و ظرفیت‌های قابل توجهی برای پیشبرد سیاست خارجی خود برخوردار است. تجربه تاریخی نیز نشان می‌دهد دولت‌های آمریکا گاه برخلاف نظر اکثریت شهروندان، به مداخلات نظامی خود ادامه داده‌اند. با این حال، نارضایتی گسترده عمومی می‌تواند هزینه سیاسی استمرار جنگ را افزایش دهد و بر محاسبات کاخ سفید و کنگره درباره آینده منازعه اثر بگذارد.

نکته اساسی در تحلیل این وضعیت آن است که زمان، برخلاف تصور اولیه بخش قابل توجهی از جامعه آمریکا، به یکی از متغیرهای تعیین‌کننده جنگ تبدیل شده است. هرماه استمرار منازعه می‌تواند به معنای تداوم نااطمینانی در بازار انرژی، استمرار نگرانی خانواده‌های نظامیان، افزایش فشار بر منابع نظامی و دشوارتر شدن دفاع سیاسی از تصمیم اولیه برای ورود به جنگ باشد.

از این منظر، یکی از مهم‌ترین ابعاد مواجهه ایران و آمریکا، رقابت بر سر توانایی تحمل و مدیریت هزینه‌های یک منازعه طولانی‌مدت است. ایران نیز از هزینه‌های سنگین اقتصادی و انسانی جنگ مصون نیست، اما اهمیت گزارش پیو در آن است که نشان می‌دهد توان اقتصادی و نظامی گسترده آمریکا، این کشور را از مواجهه با محدودیت‌های اجتماعی و سیاسی ناشی از جنگ بی‌نیاز نمی‌کند.

دولت ترامپ اکنون باید به جامعه‌ای درباره ضرورت ادامه جنگ توضیح دهد که از ابتدا نیز عمدتاً با تصمیم او موافق نبود، نسبت به عملکردش ناراضی‌تر شده، درباره هزینه‌های معیشتی جنگ نگرانی فزاینده دارد و دیدگرانتظار ندارد منازعه به زودی پایان پذیرد. دشواری این وضعیت برای کاخ سفید آن است که صرف برخورداری از برتری در برخی شاخص‌های قدرت نظامی، پاسخ قانع‌کننده‌ای برای این مجموعه از نگرانی‌ها فراهم نمی‌کند. جنگ علیه ایران برای دولت آمریکا تنها در عرصه نظامی جریان ندارد؛ این جنگ اکنون در متن سیاست داخلی، اقتصاد خانوار و اعتماد عمومی جامعه آمریکا نیز امتداد یافته است.

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۵۶۰۳۲۲۰۰۴۰۰۳۶۲۰ مورخ ۱۴۰۵/۰۸/۱۵ هیات اول دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک ایرانشهر تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای خانم/ علیرضا شعلی برفرد فرزند خدارحم بشماره شناسنامه ۳۵۸۱۰۴۱۴۸۰ صادره از در یک باب خانه به مساحت ۴۹۲.۷۹ متر مربع قسمتی از پلاک ۱۱۱ فرعی از ۴۱۴ اصلی قطعه یک بخش پنج بلوچستان واقع در شهر ایرانشهر خریداری از مالک رسمی وراث مرحوم چنگک دامنی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی میشود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند میتوانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ ،رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم ،اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول : ۱۴۰۵/۸/۲۳

تاریخ انتشار نوبت دوم : ۱۴۰۵/۹/۸

اردشیر محمودی

رئیس ثبت اسناد واملاک شهرستان

==========

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابررای شماره ۱۴۰۵۶۰۳۲۲۰۰۴۰۰۳۷۱۴ مورخ ۱۴۰۵/۰۸/۱۸ هیات اول دوم/ موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک ایرانشهر تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای خانم محمد حسین ستوده فرزند محمد کریم بشماره شناسنامه ۱۵ صادره از در یک قطعه زمین محصور با مجوز حصار کشی به مساحت ۲۸۳.۲۳ متر مربع قسمتی از پلاک ۰ فرعی از ۵۲۶ اصلی قطعه یک بخش پنج بلوچستان واقع در شهر ایرانشهر خریداری از مالک رسمی آقای عبداله دامنی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی میشود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ ،رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم ،اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول : ۱۴۰۵/۸/۲۳

تاریخ انتشار نوبت دوم : ۱۴۰۵/۹/۸

اردشیر محمودی

رئیس ثبت اسناد واملاک شهرستان

==========

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی واراضی وساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۵۶۰۳۰۱۰۲۱۰۰۷۰۳۲ مورخ ۱۴۰۵/۵/۳۱ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک فیروزکوه تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای محمد حسن بنار فرزند شهیداله بشماره شناسنامه ۱۰ صادره از در شش دانگ یک قطعه زمین زراعی به مساحت ۹۴۲/۲۰ متر مربع به شماره پلاک ۱۴۸۴ فرعی مفروز از ۳۲۰ فرعی از سنگ ۹۷ اصلی واقع در شهرآباد فیروزکوه خریداری از مالک رسمی برابر مبایعه نامه عادی مع الواسطه از سید حسین طلوعی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دوماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ ،رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم ،اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور وعدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۸/۲۳

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۹/۸

اردشیر محمودی رئیس ثبت اسناد واملاک شهرستان

==========

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی واراضی وساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۵۶۰۳۰۱۰۲۱۰۱۰۷۶۶ مورخ ۱۴۰۵/۸/۱۳ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک فیروزکوه تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای هادی دبیری فرزند اسمعیل بشماره شناسنامه ۱۰۷۸ صادره از بندرعباس درمقدار ۳۰۰۰ مترمربع مشاع از ۲۱۷۷۱/۸۷ مترمربع از ششدانگ یک قطعه زمین با کاربری دیمزار به شماره پلاک ۱۵۴۰ فرعی مفروز از ۱۱۱۷ فرعی از سنگ ۱۰۷ اصلی واقع در سله بن خریداری از مالک رسمی مع الواسطه از مشهدی بابا آهنگرمحرز گردیده است . لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دوماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند . بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور وعدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد .

تاریخ انتشارنوبت اول: شنبه ۱۴۰۵/۸/۲۳ تا ر یخ ا نتشا ر نو بت د و م : یکشنبه ۱۴۰۵/۹/۸

جلیل علیزاده کارسالاری

رئیس ثبت اسناد واملاک فیروزکوه

==========

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی واراضی وساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۱۴۰۵۶۰۳۰۱۰۲۱۰۱۰۷۳۱ مورخ ۱۴۰۵/۸/۱۳ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک فیروزکوه تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای هادی دبیری فرزند اسمعیل بشماره شناسنامه ۱۰۷۸ صادره از بندرعباس درمقدار ۳۰۰۰ مترمربع مشاع از ۲۱۷۷۱/۸۷ مترمربع از ششدانگ یک قطعه زمین با کاربری دیمزار به شماره پلاک ۱۵۴۰ فرعی از سنگ ۱۰۷ اصلی واقع در سله بن خریداری از مالک رسمی مع الواسطه از مشهدی بابا آهنگرمحرز گردیده است . لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دوماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند . بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور وعدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد .

تاریخ انتشارنوبت اول: شنبه ۱۴۰۵/۸/۲۳ تا ر یخ ا نتشا ر نو بت د و م : یکشنبه ۱۴۰۵/۹/۸

جلیل علیزاده کارسالاری

رئیس ثبت اسناد واملاک فیروزکوه

==========

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابررأی شماره ۱۴۰۵۶۰۳۱۲۴۴۰۰۰۰۲۹۸ هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک مراوه تپه تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی خانم سحر گرگانلی دوجی فرزند ابراهیم به شماره شناسنامه ۵۳۱۰۰۹۱۴۴۰ صادره از مراوه تپه در ششدانگ یک قطعه زمین با بنای احداثی به مساحت ۳۶ مترمربع مفروز ومجزی شده از پلاک ۴۰۶ فرعی از ۱۵۷- اصلی واقع در بخش ۴ حوزه ثبتی مراوه تپه مع الواسطه خریداری از مالک رسمی آقای قایلی خان وتوی محمد یاپنگ غراوی متقاضی محرز گردیده است، لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

م الف ۱۲۲۴۰

**تاریخ انتشار نوبت اول: یکشنبه ۱